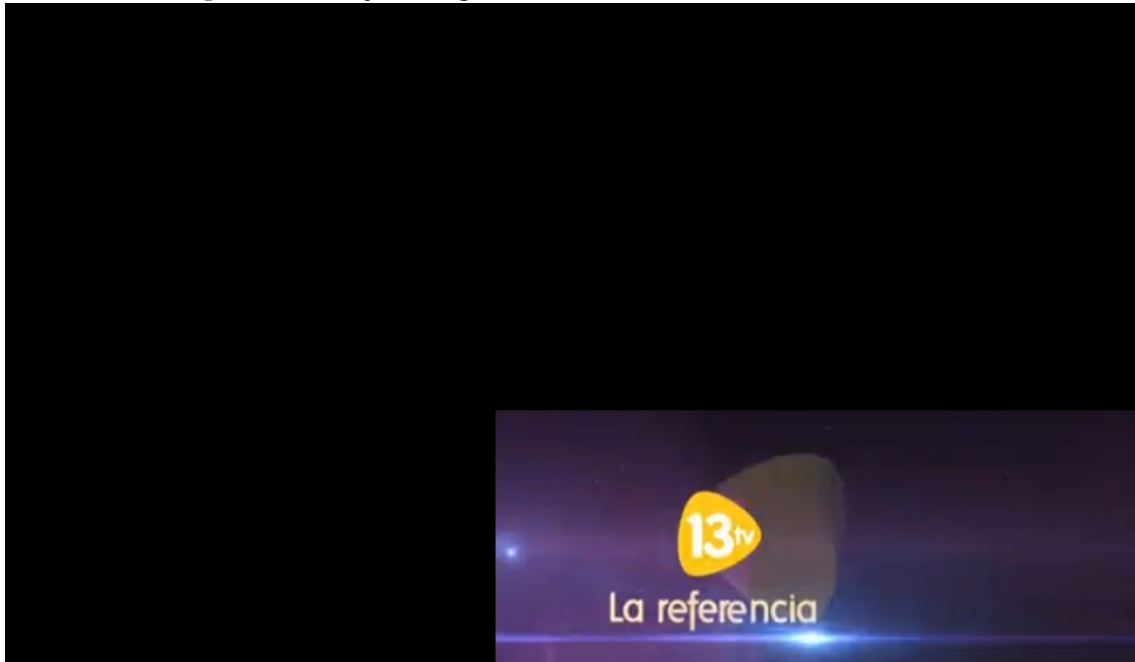

13TV, un escàndol per cristians, agnòstics i ateus

Dc, 9/10/2013 per Catalunya Religió

(*Jordi Llisterra -CR*) Un grup de laics cristians vinculats a la política, el pensament i la comunicació, i entre ells diversos assessors d'organismes de la Sant Seu, han dit prou. I aquesta setmana han fet arribar una carta a la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola denunciant "l'escàndol" i la "intoxicació mediàtica" de la cadena de televisió controlada pels bisbes espanyols, la [13TV](#).

El text el signen personalitat rellevants com **Eugeni Gay**, exvicepresident del Tribunal Constitucional, i els tres laics catalans que formen part dels organismes assessors del Vaticà: **Josep Maria Cullell**, degà del Col·legi d'Auditors del Vaticà, **Josep Miró i Ardèvol**, membre del Pontifici Consell per als Laics, i **Francesc Torralba**, consultor del Pontifici Consell de la Cultura. També el signen **Josep Maria Carbonell**, president de la Fundació Joan Maragall, **David Jou**, catedràtic de Física de la Universitat Autònoma de Barcelona, i **Jordi López Camps**, exdirector general d'Afers Religiosos de Generalitat. És el mateix grup que recentment ha promogut [diverses reflexions públiques](#) sobre la presència de l'Església a la societat i representen un ampli espectre polític i eclesial.

El text s'ha fet arribar a la Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola, màxim òrgan de la Conferència entre les plenàries i en la que hi ha representats els [responsables de la comissions episcopals](#). Entre els vint-i-tres bisbes que en formen part, presidits pel cardenal **Antonio M. Rouco**, n'hi ha quatre de catalans: el cardenal **Martínez Sistach**, i els bisbes **Sáiz Meneses**, **Piris** i **Taltavull**.

Fins ara, cap bisbe ha fet un pronunciament públic contra els continguts que està difonent la 13TV amb una polèmica semblant a la que ja es va viure quan durant anys *La Cope*, també propietat dels bisbes, va ser liderada per **Jiménez Losantos**.

"La desqualificació personal, la demagògia, la reiteració fins a l'extrem de tòpics i de prejudicis, la mentida reiterada, la vexació i la humiliació de col·lectius sencers, la violència verbal i la mala educació" són només algunes de actituds que

denuncien que es poden veure cada dia en alguns programes i tertúlies de la 13TV. Una cadena que essent propietat dels bisbes "hauria de ser exemple de pacificació, de diàleg i de recerca de la convivència harmònica entre tots els ciutadans".

La carta oberta afirma que "aquest tipus de programes no només escandalitzen cristians, també a agnòstics i ateus, a ciutadans de bona voluntat que es queden perplexos enfront la intoxicació mediàtica que generen". Per això, els signats es mostren "consternats pel deteriorament que pateix la credibilitat de l'Església davant la nostra societat per aquests testimonis que són mals exemples de virtuts que com a cristians hem de practicar".

Podeu llegir el text sencer a continuació.

.....

13TV o la destrucció del diàleg

El diàleg és la màxima expressió de l'encontre humà, la més madura de les seves manifestacions i és el mecanisme per a resoldre les profundes diferències i tensions que tan sovint sorgeixen en la comunitat humana. La voluntat de pacificar és una exigència que emana del [sermó de la muntanya](#): "Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus!" (Mt 5,9), i sintonia amb una esperança universal de tots els temps.

Al llarg del seu magisteri pontifici, el **papa Francesc** ha posat èmfasi en el valor del diàleg com a mecanisme de comprensió i de resolució dels problemes socials i polítics que ens tenallen. Segons la seva opinió, el diàleg és l'únic camí per a poder establir ponts de pacificació entre col·lectius allunyats, entre pobles separats per raons històriques. Davant l'autoritarisme, davant la intransigència i la coacció, el bisbe de Roma defensa el valor del diàleg.

En el diàleg, l'altre és considerat com un interlocutor vàlid. No és una persona a conquerir, ni un enemic dialèctic a qui derrotar, és algú que pot aportar idees, un subjecte que contribueix, amb la seva paraula, a esbossar el camí de pacificació. Segons la seva opinió, els greus problemes que pateix la nostra societat no es resolen amb la indiferència egoista, però tampoc amb la protesta violenta o la mentida. El diàleg és l'antídot a qualsevol forma de violència i l'única via per a trobar solucions als problemes que afecten el conjunt de la nostra societat i la manera democràtica d'enfortir la convivència.

En el diàleg, tal com el concep el papa Francesc, l'altre no és un subjecte passiu ni un receptacle de les meves idees i opinions, és un subjecte actiu. Per a acostar-se a l'altre i reconèixer-lo com un interlocutor vàlid, dotat de dignitat i mereixedor de respecte, és fonamental superar els prejudicis i les precomprensions negatives que es tenen de l'altre, ja que només d'aquesta manera, es pot establir un diàleg fluid entre tots dos. Per dialogar, cal saber atendre i comprendre l'altre en els seus punts de vista.

En el discurs del sant Pare Francesc a un grup de visitants japonesos, estudiants i professors d'una escola d'ensenyament mitjà, es pregunta: "Quina és l'actitud més profunda que hem de tenir per a dialogar i no barallar-se? La mansuetud, la capacitat de trobar les persones, de trobar les cultures, amb pau, la capacitat de fer preguntes intel·ligents: "Per què tu penses així? Per què aquesta cultura obra així?". Escoltar els altres i després parlar. Primer escoltar, després parlar. Tot això

és mansuetud. I si tu no penses com jo -"però saps... jo penso d'una altra manera, tu no em convences-, som igualment amics, jo he escoltat com penses tu i tu has escoltat com penso jo".

Seguint les condicions del diàleg que elabora **Pau VI** a *Ecclesiam suam*, el papa Francesc subratlla la mansuetud com a condició necessària per a fer-ho. La mansuetud, virtut capital, predisposa a l'escolta i l'interès per l'altre interlocutor, apaivaga la reacció espontània emocional i facilita la trobada entre ambdós interlocutors, independentment del grau d'afinitat ideològica que tinguin. L'escolta és la condició de possibilitat del diàleg, l'entesa i de la comprensió entre persones, cultures i religions.

Els debats polítics i socials que tenen lloc en determinats programes actuals se situen als antípodes d'aquesta filosofia. L'insult, la desqualificació personal, la utilització de la fal·làcia i la demagògia, la reiteració fins a l'extrem de tòpics i prejudicis, la mentida reiterada, la vexació i la humiliació de col·lectius sencers, la violència verbal i la mala educació són les actituds que regnen en aquests programes -i, tristament, contribueixen a augmentar-se l'audiència.

Aquest tipus de programes escandalitzen no solament cristians, sinó també agnòstics i ateus, ciutadans de bona voluntat que es queden perplexos davant la intoxicació mediàtica que generen aquesta mena de productes audiovisuals. Creen indignació, activen emocions greument tòxiques en el cos social i atien la confrontació i l'animadversió entre col·lectius.

És especialment dolorós i difícilment comprensible que alguns programes d'aquesta tipologia tinguin acollida en els mitjans de comunicació, la participació majoritària dels quals pertany a la Conferència Episcopal Espanyola. Aquest fet no ens pot deixar indiferents. Com a cristians laics, compromesos activament en la vida eclesial i plenament conscients de la missió que tenim al món i en l'Església, considerem que aquest tipus de programes entren en col·lisió frontal amb la voluntat de pacificar i de construir ponts que deriven de l'ètica de l'Evangelí i del tarannà i dels discursos del papa Francesc. Espanya no es mereix això. El diàleg -amb passió, convicció i sinceritat, però amb honestat i arguments- és una de les poques esperances de construir un món més just i pacífic.

La recerca de l'audiència valent-se de la confrontació, l'insult, la violència verbal, la paraula feridora i grollera, no es pot justificar en cap cas, i encara menys si es tracta d'una cadena que sosté en gran part la Conferència Episcopal Espanyola i que hauria de ser, per això mateix, exemple de pacificació, de diàleg i de recerca de la convivència harmònica entre tots els ciutadans. En [l'entrevista del Papa a la Civiltà Cattolica](#), afirma: "Veig amb claredat que allò que l'Església necessita amb més urgència avui és una capacitat de curar ferides i donar escalfor al cor dels fidels".

La llibertat d'opinió i d'expressió és una condició *sine qua non* de la vida democràtica i de les societats obertes. També ho és de la pràctica del diàleg, però tal llibertat no pot entrar en conflicte amb virtuts essencials per a desenvolupar aquesta noble activitat humana com la humilitat, la mansuetud, l'afabilitat, la veracitat i l'honestat intel·lectual.

Davant d'aquesta situació ens sentim consternats pel deteriorament que pateix la credibilitat de l'Església davant la nostra societat per aquests testimonis que són

mals exemples de virtuts que com a cristians hem de practicar. Per això, des del nostre profund sentiment de pertinença a l'Església considerem que la Conferència Episcopal Espanyola ha d'indicar que es revisin els continguts d'alguns programes de 13TV perquè siguin coherents amb el testimoni veraç i efectiu de la fe.

Josep Maria Carbonell, president de la Fundació Joan Maragall

Josep Maria Cullell, degà del Col·legi d'Auditors del Vaticà

Eugeni Gay, exvicepresident emèrit del Tribunal Constitucional

David Jou, catedràtic de Física de la Universitat Autònoma de Barcelona

Jordi López Camps, exdirector general d'Afers Religiosos de la Generalitat

Josep Miró i Ardèvol, membre del Pontifici Consell dels Laics

Francesc Torralba, consultor del Pontifici Consell de la Cultura